

Tarsicius

První křesťané

Křesťanství se šířilo z Palestiny do všech světových stran. Dorazilo také do Říma, tehdejšího hlavního města obrovské římské říše. I tam hodně lidí přijímalo Kristovo evangelium, ale především vládnoucí třída křesťanství odmítla. Tito lidé začali spolu s císařem křesťany pronásledovat. Zatýkali je a posílali na smrt. Křesťané se však nenechali zastrašit. Scházeli se v podzemních pohřebištích (katakombách) a tam slavili mši svatou.

Hry na schovávanou

Můžete si s dětmi zahrát hru na schovávanou, jak ji znáte, nebo využít některé z nabízených variant.

Hledání předmětu: ukryjte jednu věc (např. plyšáka) nebo více předmětů (např. skleněnky), které budou mít děti za úkol hledat. Hru několikrát zopakujte, aby mohlo uspět v hledání více dětí. Umožněte také dětem, aby mohly předměty samy schovávat.

Hledání zmizelé osoby: Hledající jde za dveře, pod deku doprostřed místnosti se ukryje jeden člověk ze skupiny. Po vyzvání má hledající za úkol všimnout si, kdo mezi dětmi v kruhu chybí. Hru opakujte. Nechte děti vyzkoušet si různé role.

Hledání změny: V místnosti se něco viditelně změní (dvě děti si mezi sebou vymění tričko, někdo si přisedne atp.) a hledající má za úkol odhalit změnu, kterou skupina provedla, když čekal za dveřmi.

Reflexe hry: *Jaké je to čekat, jestli bude můj úkryt odhalen? Myslíte si, že měli křesťané strach, když se schovávali před svými pronásledovateli? Dá se to vydržet, skrývat se každý den?*

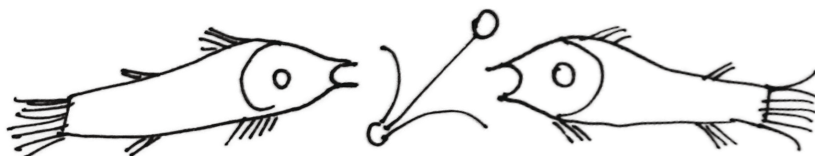
Můj nepřítel, můj štít

Každý si sám pro sebe zvolí jednoho člena skupiny za nepřítele a jiného za ochránce. Svůj výběr si nechává sám pro sebe, nikomu jej nesděljuje. Poté se všichni značnou pohybovat po prostoru tak, aby byl každý od toho, koho si vybral za nepřítele, co nejdále a naopak se zároveň schovával za svého ochránce. Protože si každý vybral tajně někoho jiného, vznikají paradoxní situace, kdy se jeden člověk má vyhýbat někomu, kdo si ho naopak vybral za svého ochránce apod.

Reflexe hry: Povídejte si s dětmi o tom, jak hra probíhala a jaké situace při ní vznikaly. Vysvětlete si, že výběr nepřítele nebyl osobní, ale byl nutnou součástí hry (tuto informaci můžete sdělit dětem již na začátku).

Zažili jste podobné situace v životě? Měli jste někdy z něčeho strach? Co vám v tom pomohlo? Máte také nějaký svůj ochranný štít?

Dramatizace příběhu



Varianta 1 – pro všechny

Rozdělte děti do čtyř skupin (pokud jich je málo, můžete pracovat společně) a rozdejte každé z nich popis jednotlivé scény. Nechte je nejprve vytvořit živé obrazy, které budou jednotlivé scény vyjadřovat. Poté nechte děti, aby tyto obrazy rozpohybovaly pomocí pantomimy. Nakonec je vyzvěte, aby doplnili scény o slova (dialogy mezi postavami). Nakonec můžete konečné scény všech skupin spojit do jednoho příběhu. Tím vám vznikne dramatické zpracování celého příběhu o Tarsiciovi. Můžete ho společně vylepšit (použít hudbu, kostýmy, rekvizity...) a vytvořit z něj divadelní představení.

1. scéna – Pronásledování prvních křesťanů

Křesťané se schovávají v katakombách, aby zde tajně slavili mši svatou. Každý den odtud odchází

jáhen, který nosí do vězení eucharistii, aby duchovně posílil křesťany, kteří zde čekají na smrt. (Můžete sem přidat a zpracovat více informací o pronásledování prvních křesťanů.

2. scéna – Tarsicius a eucharistie

Tarsicia se po smrti obou rodičů ujímá jeho strýc, který ho vychovává a předává mu křesťanskou víru. V Římě, kde žijí, chodí také do školy. Možná i díky výchově svého zbožného strýce miluje Tarsicius Ježíše a chce mu oddaně sloužit. Proto se ve dvanácti letech odvážně rozhodne přihlásit se jako ten, kdo donese vězněným křesťanům eucharistii, protože má větší šanci uniknout pozornosti vojáků, kteří nikoho dospělého k vězňům nepouštějí.

3. scéna – Tarsicius a nepřátelé

Jednoho dne, když Tarsicius opět nese eucharistii uvězněným křesťanům, ho na cestě zastavují jeho stejně staří kamarádi, kteří nejsou křesťané. Chtějí, aby se k nim přidal a hrál si s nimi. On odmítá. Chlapci zpozorují, že něco ukrývá a dožadují se, aby jim vyjevil své tajemství. Když Tarsicius odmítá, chlapci se rozčílí a začnou ho bít. Když Tarsicius nedokáže ochránit sám sebe, rozhodne se ochránit Pána Ježíše. Pevně svírá a hájí schránku s eucharistií, kterou má schovanou na prsou, což se mu nakonec podaří.

4. scéna – Tarsicius a zachránce

Tarsicia, jenž leží bezvládně na zemi, zachrání muž, který jde kolem a dav chlapců rozežene. Bohužel zdravotní stav Tarsicia je natolik vážný, že není pochyb o tom, že brzy zemře. Z rukou svého zachránce přijímá Krista v eucharistii a než vydechne naposledy, pověří svého zachránce svým posláním – donést eucharistii vězňům.

Varianta 2 – pro starší

Přečtete dětem příběh (viz níže – varianta 3) nebo na tomto odkazu (i s obrázky): <https://www.kanan.cz/zamysleni/13mezidobiatar.pdf>

Můžete pracovat společně, nebo každý sám za sebe.

Postup dramatizace:

1. Téma příběhu

Pojmenujte téma příběhu a napište jej v 1–2 větách.

2. Předmět (co se bude hrát)

Ve dvou větách napište příběh, který by se měl hrát.

3. Pohled na postavy třetí osobou (např. strýc, který sleduje chlapcovo odvážné rozhodnutí, nebo kamarád, který vidí bití ostatních, ale bojí se zasáhnout).

Napište příběh z pohledu třetí osoby (nebo jednotlivé části příběhu z pohledu třetích osob), to, co lze pozorovat na jednáních hlavních postav (na muži, který mu dává eucharistii, aby ji donesl vězňům, na Tarsiciovi, na chlapcích, kteří ho bijí, na muži, který ho zachraňuje). Nepopisujte jejich myšlenky, které třetí osoba nemůže vidět.

4. Monology postav

Napište monolog hlavní postavy – Tarsicia (můžete přidat monolog muže, který ho zachránil), jakoby jeho deník. Kdo je, proč se rozhodl pro tak odvážný čin – donést eucharistii vězňům atd.

5. Situace

Vymyslete situace, ze kterých se dozvíme něco o Tarsiciovi.

6. Dialog

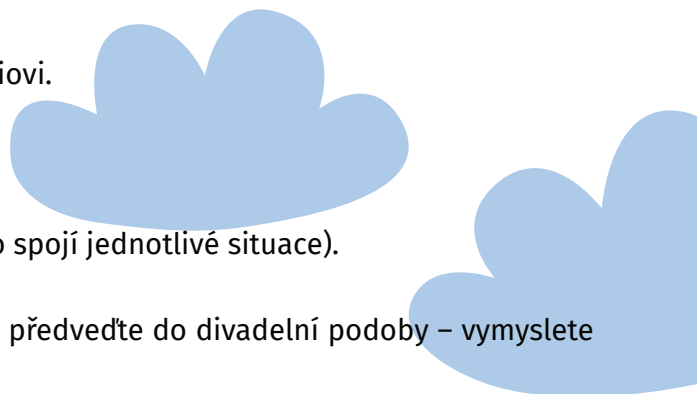
Dané situace převedte do dialogů.

7. Metafora

Najděte nějakou metaforu, propojení příběhu (něco, co spojí jednotlivé situace).

8. Realizace dialogů

Staňte se režiséry a zrealizujte napsané dialogy. Pak je předvedte do divadelní podoby – vymyslete



scénu, využijte metaforu (viz výše), přidejte k dialogům pohyb jednotlivých postav atd.

Varianta 3 – pro mladší

Přečtete dětem příběh (viz níže), nebo na tomto odkazu (i s obrázky): <https://www.kanan.cz/zamysleni/13mezidobiatar.pdf>

Rozdělte si postavy a zkuste zahrát, co jste slyšeli. Můžete děti nechat improvizovat a tvořit na základě toho, co si zapamatovaly, nebo je po jednotlivých částech vést.

Příběh sv. Tarsicia

Křesťanství se šířilo z Palestiny do všech světových stran. Dorazilo také do Říma, tehdejšího hlavního města obrovské římské říše. I tam hodně lidí přijímalo Kristovo evangelium, ale především vládnoucí třída křesťanství odmítla. Tito lidé začali spolu s císařem křesťany pronásledovat. Zatýkali je a posílali na smrt. Křesťané se však nenechali zastrašit. Scházeli se v podzemních pohřebištích (katakombách) a tam slavili mši svatou. Jednoho dne na konci bohoslužby ohlásil kněz, že uvěznění křesťané budou předhozeni divoké zvěři, proto je třeba jim donést svaté přijímání. Hlásí se dvanáctiletý chlapec: „Otče, nechej mě nést Ježíše!“ „Jsi ještě příliš malý, Tarsicie.“ „U dítěte Ježíše nikdo hledat nebude. Nevydal bych ho pohanům, i kdyby mě chtěli zabít!“ Kněz přemýšlí a nakonec uznává, že svátostný Ježíš bude u chlapce v největší bezpečí. Zavěšuje mu na krk pouzdro, ve kterém jsou svaté hostie. Tarsicius je objímá pravou rukou a za svítání opouští bezpečné katakomby. Spěchá ulicemi Říma a v duchu se modlí k Pánu Ježíši. Tu ho někdo chytá za rameno. „Hej, Tarsicie, co je s tebou? Už jsem na tebe třikrát volal. Ty snad spíš s otevřenýma očima.“ „Co po mně chceš, Claudie?“ odpovídá Tarsicius nevrle. „Pojď si s námi hrát.“ „Teď nemohu, mám důležité poslání, spěchám.“ „Copak to je? Co skrýváš pod kabátem?“ Tarsicius neodpovídá, jenom ještě pevněji přitiskne Kristovo tělo na svou hrud'. „Je to zloděj!“ volá jeden ze srocujících se kluků. „Nežvaň, Tarsicius nekrade!“ zlobí se Claudius, ale zároveň křičí: „Sem s tím! Co tam neseš?“ „Neukážu a nedám,“ odpovídá pevně Tarsicius a chce už jít. Ale vzápětí na něho doráží horda kluků. Strhávají ho na zem, šlapou po něm, tlučou ho klacky a holemi. Tarsicius se však nevzdává, křečovitě svírá burzu s Kristovým tělem. Přicházejí dospělí a ptají se, co se tu děje. „Blázni, víte, co má u sebe?“ křičí nějaký dospělý muž. „Nese svého Boha!“ „Křesťan, křesťan!“ křičí deset, dvacet hlasů. Pohané chtějí vidět, co má u sebe, i kdyby ho měli zabít. Císař zabíjí křesťany po tisících a zde je pouze jeden. Ze všech stran na něho dopadají rány. Dostává údery do hlavy i ostatních částí těla. Sténá bolestí, ale nepovoluje. Houfem mučitelů si razí cestu římský důstojník, a když spatří bezbranného a ztýraného chlapce na zemi, tak křičí: „Nestydíte se bit bezbranné dítě?“ „Je to křesťan,“ hájí se jeden z okolo stojících. „Kdo na něho vztáhne ruku, toho srazím k zemi!“ křičí důstojník. Urostlého vojáka se každý bojí, jeden po druhém se vytrácejí. Důstojník se sklání k chlapci. „Tarsicius,“ zašeptá. Sám je křesťan a zná tohoto malého nositele Boha. Chlapec otevírá ještě jednou oči, dívá se na důstojníka a s námahou vydechne: „Nedal jsem ho.“ Opatrně podebírá důstojník chlapce a pak ho nese v náručí do domu jednoho křesťana. Teprve tam na lůžku uvolňuje chlapec sevření pouzdra a důstojník je bere k sobě. Šeptá: „Tarsicie, máš nějaké přání?“ Mladý hrdina přikyvuje, ale nedokáže vyslovit to, po čem touží. Jeho oči však vyjadřují touhu jeho srdce. Důstojník mu rozumí. Rozevívá pouzdro a vytahuje z něj Ježíšovo tělo. V úplném tichu říká: „Tělo našeho Pána Ježíše Krista ať uchová tvou duši k věčnému životu.“ „Amen,“ pohybuje chlapec rty a pak přijímá svatou hostii. Život v Tarsiciově těle vyhasíná, ale přesto se v očích mučedníka zablýskne radost. Chlapce naplňuje nekonečné štěstí. Objímá ho Boží láska. Ježíš převádí duši svého mučedníka k sobě do nebe. Žena zatlačuje zemřelému oči. Důstojník však kleká k mrtvému chlapci a modlí se: „Svatý mučedníku Tarsicie, oroduj za nás!“

JOSEF JANŠTA, Ministrantská knížka, průvodce ministrantskou službou podle zásad hnutí „Pueri Domini“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2000. Převzato z ww.ministrant.chytrak.cz, ilustrace Marta Michálková.

Tarsiciova odvaha

Tarsicius, jeden z patronů ministrantů, je dáván za příklad mladistvé odvahy a oddanosti. Vzpomínkami na jeho odvahu se křesťané posilovali ve chvílích utrpení, které snášeli pro svou víru.

Ptejte se dětí, v čem se projevila Tarsiciova odvaha.

Poslechněte si nebo si přečtete příběh odvážné dívky Evy Boškové, která se v deseti letech během druhé světové války zapojila s rodiči do odboje.

Příběh Evy si můžete přečíst nebo si poslechnout přímo její vyprávění na tomto odkaze:

<https://www.pametnaroda.cz/cs/boskova-eva-1929>

Ptejte se dětí, jak se projevila odvaha u této dívky.

Co si představujete pod pojmem odvaha? Kdy je člověk odvážný? Co může tyto lidi vést k odvážným činům? Zažili jste někdy, že někdo udělal něco odvážného?

Předej to dál

Tarsicius před svou smrtí předává Eucharistii svému zachránci, aby ji donesl do vězení. Ten přijímá chlapcovu výzvu a přes veškeré nebezpečí učiní to, o co byl požádán. Tento akt může být symbolem pro předávání naší víry, pro evangelizaci, kterou můžeme činit každý z nás.

Štafeta

Děti rozdělte nejméně do dvou skupin. Pro každou skupinu připravte nádobu s nastříhanými slovy (rozstříhejte tabulku s barevně označenými slovy) a záznamový list s barevně označenými řádky. Každá skupina si štafetovým během po jednom postupně získá všechna slova a z nich posléze sestaví modlitbu ke svatému přijímání. Barevné pruhy na papíře pomohou dětem s umístěním slov na řádky. Lístečky lze zafixovat lepidlem na arch papíru nebo dejte dětem tužku k opsání slov.

Pane Ježíši, je krásné,
že můžeme být s tebou u tvého stolu
stejně jako tvoji učedníci,
jako první křesťané
a jako všichni svatí.

Díky, Pane Ježíši,
že nás zveš ke svému stolu
a že nám ve svatém přijímání dáváš sám sebe,
i když jsme ještě děti
a nechováme se vždy tak, jak se ti líbí.

Díky, Pane Ježíši,
že se k nám chováš jako ke svým přátelům
a dáváš nám sílu,
kterou dáváš i dospělým,
abychom dokázali jednat
s takovou láskou jako ty
a mohli všem prokazovat dobro.

Díky, Pane Ježíši!

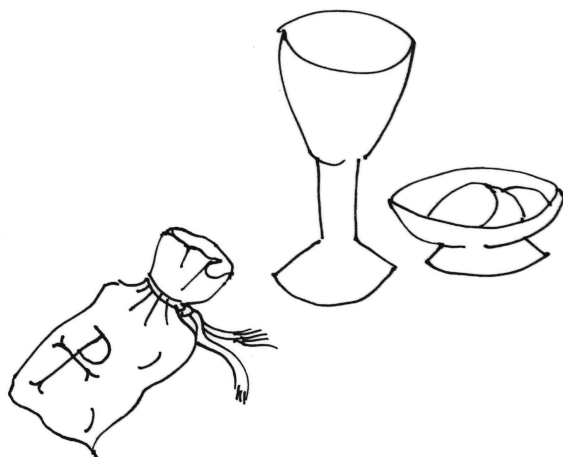


Převzato z knihy: TONINO LASCONI, *Ježíš nás zve ke svému stolu: Průvodce pro děti na cestě k prvnímu svatému přijímání*, Praha: Paulínky, 2018.

Po skončení této aktivity můžete každému rozdat přehledně natisknutou modlitbu na kartičce (najdete v příloze).

Deník Kamarád v nebi

Nechejte děti, ať si v klidu samy za sebe vyplní pracovní list, který se stane součástí jejich deníku „Kamarád v nebi“. Své myšlenky z deníku děti neprezentují ostatním – nechávají si je samy pro sebe a odnáší si je domů.



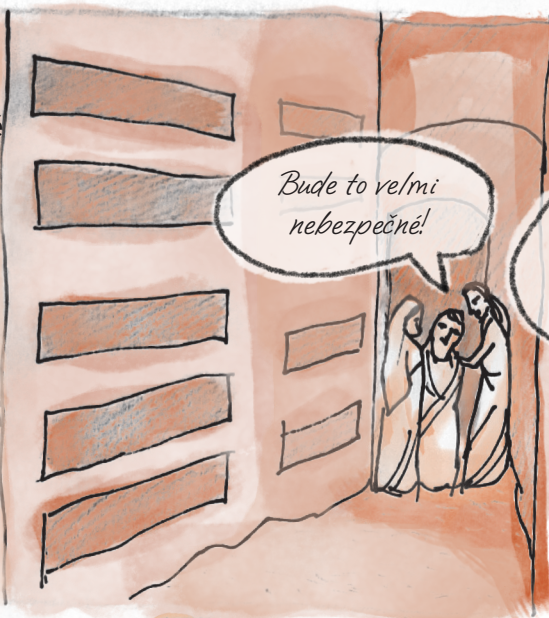
Příběh sv. Tarsicia

Křesťanství se šířilo z Palestiny do všech světových stran. Dorazilo také do Říma, tehdejšího hlavního města obrovské římské říše. I tam hodně lidí přijímalo Kristovo evangelium, ale především vládnoucí třída křesťanství odmítla. Tito lidé začali spolu s císařem křesťany pronásledovat. Zatýkali je a posílali na smrt. Křesťané se však nenechali zastrašit. Scházeli se v podzemních pohřebištích (katakombách) a tam slavili mši svatou. Jednoho dne na konci bohoslužby ohlásil kněz, že uvěznění křesťané budou předhozeni divoké zvěři, proto je třeba jim donést svatě přijímaní. Hlásí se dvanáctiletý chlapec: „Otče, nechej mě nést Ježíše!“ „Jsi ještě příliš malý, Tarsicie.“ „U dítěte Ježíše nikdo hledat nebude. Newydal bych ho pohanům, i kdyby mě chtěli zabít!“ Kněz přemýšlí a nakonec uznává, že svátostný Ježíš bude u chlapce v největším bezpečí. Zavešuje mu na krk pouzdro, ve kterém jsou svatě hostie. Tarsicius je objímá pravou rukou a za svítání opouští bezpečné katakomby. Spěchá ulicemi Říma a v duchu se modlí k Pánu Ježíši. Tu ho někdo chytá za rameno. „Hej, Tarsicie, co je s tebou? Už jsem na tebe třikrát volal. Ty snad spíš s otevřenýma očima.“ „Co po mně chceš, Claudie?“ odpovídá Tarsicius nevrle. „Pojď si s námi hrát.“ „Teď nemohu, mám důležité poslání, spěchám.“ „Copak to je? Co skrýváš pod kabátem?“ Tarsicius neodpovídá, jenom ještě pevněji přitiskne Kristovo tělo na svou hrud. „Je to zloděj!“ volá jeden ze srocujících se kluků. „Nežvaň, Tarsicius nekrade!“ zlobí se Claudius, ale zároveň křičí: „Sem s tím! Co tam neseš?“ „Neukáži a nedám,“ odpovídá pevně Tarsicius a chce už jít. Ale vzápětí na něho doráží horda kluků. Strhávají ho na zem, šlapou po něm, tloučou ho klacky a holemi. Tarsicius se však nevzdává, křečovitě svírá burzu s Kristovým tělem. Přicházejí dospělí a ptají se, co se tu děje.

„Blázní, víte, co má u sebe?“ křičí nějaký dospělý muž. „Nese svého Boha!“ „Křesťan, křesťan!“ křičí deset, dvacet hlasů. Pohané chtějí vidět, co má u sebe, i kdyby ho měli zabít. Císař zabíjí křesťany po tisících a zde je pouze jeden. Ze všech stran na něho dopadají rány. Dostává úderý do hlavy i ostatních částí těla. Stěná bolestí, ale nepovoluje. Houfem mučitelů si razí cestu římský důstojník, a když spatří bezbranného a ztyraného chlapce na zemi, tak křičí: „Nestydíte se bít bezbranné dítě?“ „Je to křesťan,“ hájí se jeden z okolo stojících. „Kdo na něho vztáhne ruku, toho srazím k zemi!“ křičí důstojník. Urostlého vojáka se každý bojí, jeden po druhém se vytácejí. Důstojník se sklání k chlappci. „Tarsicius,“ zašeptá. Sám je křesťan a zná tohoto malého nositele Boha. Chlapec otevírá ještě jednou oči, dívá se na důstojníka a s námahou vydechne: „Nedal jsem ho.“ Opatrně podebírá důstojník chlapce a pak ho nese v náručí do domu jednoho křesťana. Teprve tam na lůžku uvolňuje chlapec sevření pouzdra a důstojník je bere k sobě. Šeptá: „Tarsicie, máš nějaké přání?“ Mladý hrdina přikyvuje, ale nedokáže vyslovit to, po čem touží. Jeho oči však vyjadřují touhu jeho srdce. Důstojník mu rozumí. Rozevírá pouzdro a vytahuje z něj Ježíšovo tělo. V úplném tichu říká: „Tělo našeho Pána Ježíše Krista at uchová tvou duši k věčnému životu.“ „Amen,“ pohybuje chlapec rty a pak přijímá svatou hostii. Život v Tarsiciově těle vyhasíná, ale přesto se v očích mučedníka zablyskne radost. Chlapec naplňuje nekonečné štěstí. Objímá ho Boží láska. Ježíš převádí duši svého mučedníka k sobě do nebe. Žena zatačuje zemělému oči. Důstojník však kleká k mrtvému chlappci a modlí se: „Svatý mučedníku Tarsicie, oroduj za nás!“

JOSEF JANŠTA, *Ministrantská knížka, průvodce ministrantskou službou podle zásad hnutí „Pueri Domini“*, Olomouc: Matice cyriometodějská, 2000. Převzato z www.ministrant.chytrak.cz, ilustrace Marta Michálková.

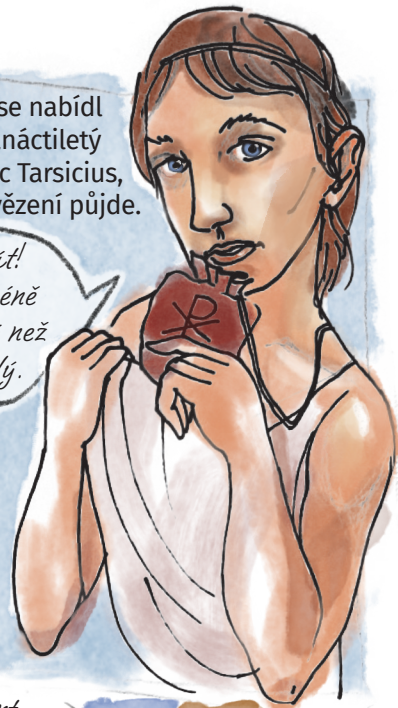
V období prvních století po smrti Pána Ježíše, císařové tehdy nechtěli, aby lidé uctívali někoho jiného kromě nich. Křesťané se proto museli skrývat před pronásledováním. Sloužili mše v katakombách nebo domech věřících a svou víru žili tajně. Kdo byl odhalen, stal se vězněm císařovým a čekala ho jistá smrt. Jednoho dne roku 275 se křesťanská komunita domlouvala, jak dopravit eucharistii vězněným přátelům, aby jim byla posilou před popravou.



Bude to velmi nebezpečné!

Tehdy se nabídl asi dvanáctiletý chlapec Tarsicius, že do vězení půjde.

Chci jít! Budu méně nápadný než dospělý.



Tarsicie, pojď s námi.

Tak jseš, divnej?! Co to tam schováváš?

Ted' ne, kluci!



Smrt křesťanům!

Dejte mu co proto!

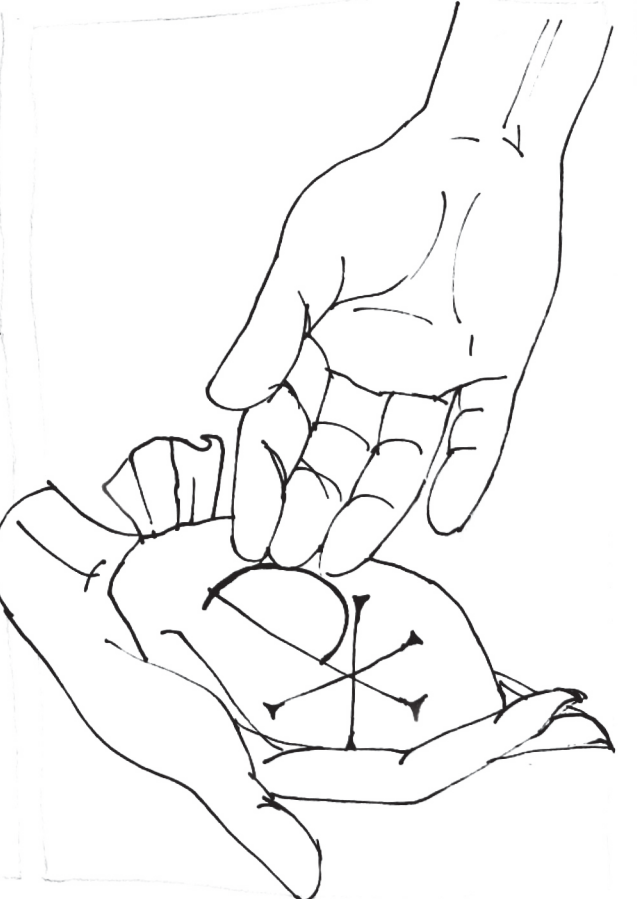
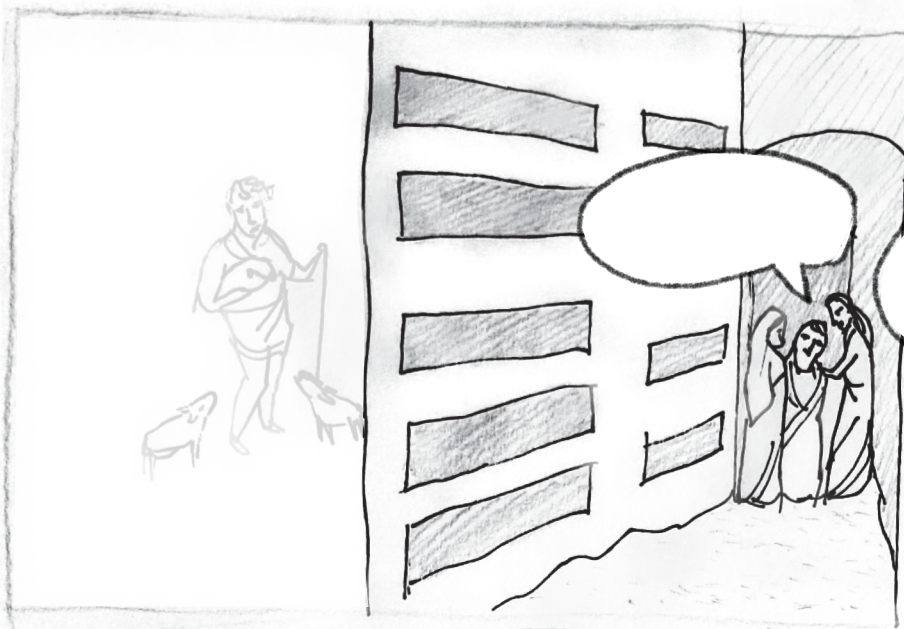
Ke skupině chlapců, kteří ho po cestě zastavili se brzy přidal dav lidí, kteří ho bili a házeli po něm kameny. On nepřestal chránit eucharistii.



Já ho předám spravedlnosti.

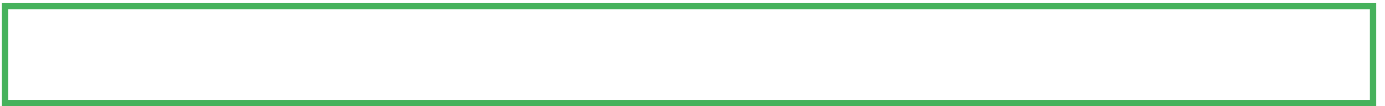
Voják byl tajným křesťanem a Tarsicia donesl do svého domu, kde o něho pečoval a snažil se ho uzdravit. Když ale chlapec cítil, že z něho odchází život, předal bursu s eucharistií vojákoví. Ten, poté co mu z ní podal svátost, dokončil jeho úkol.





| | | | | |
|-------------|---------|-----------|----------|------------|
| Pane | Ježíši, | je | krásné, | že |
| můžeme | být | s | tebou | u |
| tvého | stolu | stejně | jako | tvoji |
| učedníci, | jako | první | křesťané | a |
| jako | všichni | svatí. | Díky | Pane |
| Ježíši, | že | nás | zveš | ke |
| svému | stolu | a | že | nám |
| ve | svatém | přijímání | dáváš | sám |
| sebe, | i když | jsme | ještě | děti |
| a nechováme | se | vždy | tak, | jak |
| se | ti | líbí. | Díky | Pane |
| Ježíši, | že | se | k | nám |
| chováš | jako | ke | svým | přátelům |
| a | dáváš | nám | sílu, | kterou |
| dáváš | i | dospělým, | abychom | dokázali |
| jednat | s | takovou | láskou | jako |
| ty | a | mohli | všem | prokazovat |
| dobro. | Díky, | Pane | Ježíši! | |





Pane Ježíši, je krásné,
že můžeme být s tebou u tvého stolu
stejně jako tvoji učedníci,
jako první křesťané
a jako všichni svatí.

Díky Pane Ježíši,
že nás zveš ke svému stolu
a že nám ve svatém přijímání dáváš sám sebe,
i když jsme ještě děti
a nechováme se vždy tak, jak se ti líbí.

Díky, Pane Ježíši,
že se k nám chováš jako ke svým přátelům
a dáváš nám sílu,
kterou dáváš i dospělým,
abychom dokázali jednat
s takovou láskou jako ty
a mohli všem prokazovat dobro.

Díky, Pane Ježíši!



Pane Ježíši, je krásné,
že můžeme být s tebou u tvého stolu
stejně jako tvoji učedníci,
jako první křesťané
a jako všichni svatí.

Díky Pane Ježíši,
že nás zveš ke svému stolu
a že nám ve svatém přijímání dáváš sám sebe,
i když jsme ještě děti
a nechováme se vždy tak, jak se ti líbí.

Díky, Pane Ježíši,
že se k nám chováš jako ke svým přátelům
a dáváš nám sílu,
kterou dáváš i dospělým,
abychom dokázali jednat
s takovou láskou jako ty
a mohli všem prokazovat dobro.

Díky, Pane Ježíši!



Pane Ježíši, je krásné,
že můžeme být s tebou u tvého stolu
stejně jako tvoji učedníci,
jako první křesťané
a jako všichni svatí.

Díky Pane Ježíši,
že nás zveš ke svému stolu
a že nám ve svatém přijímání dáváš sám sebe,
i když jsme ještě děti
a nechováme se vždy tak, jak se ti líbí.

Díky, Pane Ježíši,
že se k nám chováš jako ke svým přátelům
a dáváš nám sílu,
kterou dáváš i dospělým,
abychom dokázali jednat
s takovou láskou jako ty
a mohli všem prokazovat dobro.

Díky, Pane Ježíši!



Pane Ježíši, je krásné,
že můžeme být s tebou u tvého stolu
stejně jako tvoji učedníci,
jako první křesťané
a jako všichni svatí.

Díky Pane Ježíši,
že nás zveš ke svému stolu
a že nám ve svatém přijímání dáváš sám sebe,
i když jsme ještě děti
a nechováme se vždy tak, jak se ti líbí.

Díky, Pane Ježíši,
že se k nám chováš jako ke svým přátelům
a dáváš nám sílu,
kterou dáváš i dospělým,
abychom dokázali jednat
s takovou láskou jako ty
a mohli všem prokazovat dobro.

Díky, Pane Ježíši!

